

عنوان مقاله:

ارزیابی درصد پروتئین خام گونه های مرتع بیابانی در دو مرحله فنولوژیکی و مقایسه آن با حد بحرانی پروتئین مورد نیاز دام (مطالعه موردی: کهنهوج، استان کرمان)

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 23، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندها:

پریا کمالی - دانش آموخته کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده علوم دریایی و منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، نور، ایران

رضاعرفانزاده - دانشیار، گروه مرتع داری، دانشکده علوم دریایی و منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، نور، ایران

سید حمزة کهنهوج - دانش آموخته کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده علوم دریایی و منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، نور، ایران

خلاصه مقاله:

تیغین کیفیت علوفه گونه های مرتع پکی از عواملی است که جهت مدیریت اصولی مرتع لازم و ضروری است. بنابراین درصد ازت چهارده گونه مرتعی که از گونه های غالب و مهم در پوشش گیاهی در مرتع خشک و بیابانی شهرستان کهنهوج (جنوب استان کرمان) هستند، در دو مرحله (رشد رویشی و پس از بذردهی) توسط دستگاه کجلداش اندازه گیری شد و سپس پروتئین خام آنها احتساب گردید. پروتئین گونه های مختلف توسط آزمون تجزیه واریانس یکطرفه مقایسه و از آزمون t زوچی جهت مقایسه پروتئین خام هر گونه گیاهی بین دو مرحله فنولوژیکی استفاده شد. همچنین برای مقایسه پروتئین حد بحرانی برای حالت نگهداری با متوجه پروتئین مرتع در هر مرحله رویشی از آزمون مقایسه t با یک مقدار ثابت استفاده شد. نتایج نشان داد پروتئین گونه های گیاهی در هر کدام از مراحل فنولوژی دارای تفاوت معنی داری با یکدیگر بودند. بطوری که در مرحله رویشی، بیشترین میانگین درصد پروتئین خام مربوط به گونه *Astragalus triboloides* با $6/19$ درصد بود و گونه *Ziziphus spina-christi* با میانگین $22/4$ درصد دارای کمترین درصد پروتئین بود. در مرحله پس از بذردهی بیشترین پروتئین مربوط به گونه *Rhaziastricata* با $85/14$ درصد و کمترین میزان پروتئین مربوط به گونه *Stipa capensis* با $23/5$ درصد بود. پروتئین خام در تمامی گونه ها به استثناء دو گونه سیر نزولی از خود نشان داد. همچنین مقایسه پروتئین خام با پروتئین مورد نیاز بر اساس جداول NRC برای بز نژاد رانیسینی که دام غالب منطقه است نشان داد که بطور کلی میانگین پروتئین گونه های گیاهی در مرحله رویشی بیشتر از پروتئین حد بحرانی بود. اما این اختلاف برای مرحله دوم معنی دار نبود. حفظ و گسترش گونه هایی که میزان درصد پروتئین خام آنها بالا و تغییرات پروتئین در آنها در طول دوره رشد ناچیز می باشد (از قبیل *Tavernieracuneifolia*). تاکید می گردد.

کلمات کلیدی:

کیفیت علوفه، پروتئین خام، مرحله فنولوژیکی، مرتع مناطق خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1632552>

